

INGEZONDEN.

VERNIX CASEOSA.

Een paar opmerkingen naar aanleiding van prof. van DEN BROEK's referaat over KEIFFERS bijdrage.

1°. Tegen de herkomst van de vernix caseosa uit het amnion pleit dat het vruchtwater (fig. amnii zoowel bij den mensch als bij de huisdieren volmaakt helder blijft tot dat het door afstooting van bestanddeelen der huid (epidermiscellen, wolharen) en uitdrijving van epitheelcellen uit de nieren of de blaas troebel wordt gemaakt.

Daartegenover staat dat in het amnion, zoowel bij het paard als bij het rund, ronde gele plekken en zelfs duidelijke vlokken, vooral nabij de navelstreng gevonden worden, die als plaques hépatiques (A. BERNARD) bekend staan, maar microscopisch niet het karakter van kliercellen dragen doch uit verscheidene lagen van plavisepitheel bestaan (DE BRUIN, Geburtshülfe beim Rind, bldz. 22, 1902). In hoeverre ook deze cellen zich kunnen vermengen met de epidermiscellen en het huidsmeer, dat reeds bij onrijpe vruchten zoo duidelijk in de smearklieren zichtbaar is (het gemakkelijkst te zien aan den neus) moge in het midden worden gelaten.

2°. Dat de vrucht gevoed zou worden door het vruchtwater, en dat het dit op alle mogelijke wijze zou opnemen is „de” oude leer van de voeding van het embryo. Dat het dit ook door de huid zou doen was een twistpunt tusschen de theoretici tot het begin der 19de eeuw toe, toen niet alleen deze meening werd prijs gegeven, maar ook de beteekenis van het vruchtwater door den mond genomen — als voedingsmiddel werd onderschat: cf. CHARPENTIER, Tr. d. acc. I, bldz. 223: „la théorie qui faisait du liquide amniotique un liquide nutritif que le foetus avalait et digérait est retombé aujourd'hui dans l'oubli dont elle n'aurait jamais dû sortir”.

Deze uitspraak is van 1880. Toen gold de placenta als eenige voedingsbron. Tegenwoordig zal niemand de mogelijkheid kunnen ontkennen dat het ingeslikte vruchtwater (wolharen en epidermiscellen in het meconium „amnioticum”) aan de vrucht ten goede komt. Zóó is het ook mogelijk dat huidsmeer in het darmkanaal wordt opgenomen.

Aan een „voeding” door de huid denken de nieuwere schrijvers haast niet meer. Wanneer hier en daar in een leerboek nog een zinsnede daarover staat is de zinsnede uit een ouder boek overgenomen: „Heute wird nur noch gang vereinzelt in den Lehrbüchern einer Nahrungsaufnahme aus dem Fruchtwasser durch die Haut gedacht ohne dass man auf diesen Punkt näher eingeht” (FASBENDER, Gesch. d. Geb., blz. 441—1906).

3°. Wanneer wij erg „smeer”ige onvoldragen pasgeborenen in watten pakken zonder ze te wasschen gaat de vernix caseosa weg met het „vervellen”, dat zoosterk kan zijn dat het kind bijna een harlekijn lijkt. Resorptie van vernix caseosa heb ik nooit gezien.

4°. Vruchtwater kan wèl rotten.

Groningen, 13 Februari 1927.

G. C. NIJHOFF.